

the English Infinitive:^a לְשַׁמֵּר 'to keep', לְמַשֵּׁל 'to rule', לְשַׁפֵּט 'to judge'.^b

NOTE: When the third root-letter is a guttural (as שָׁמַע 'to hear') both Infinitives (שְׁמוֹעַ and שָׁמַע) have Furtive Pathah under the guttural (p. 19. 4).

43. 'HE' INTERROGATIVE

The simple question is introduced by the prefixed particle הֲ:

'Thou (m.) hast kept' שָׁמַרְתָּ; 'hast thou (m.) kept?' הֲשָׁמַרְתָּ
'Thou (m.) hast not kept' לֹא שָׁמַרְתָּ; 'hast thou (m.) not kept?' הֲלֹא שָׁמַרְתָּ^c
'There is' יֵשׁ; 'is there?' הֲיֵשׁ

Before a simple shewa it is הֲ: 'do ye know?' הֲיָדַעְתֶּם: likewise before gutturals it is הֲ: 'is there not?' הֲאֵין, 'art thou?' הֲאַתָּה, except when the guttural has Qames when it is הֶ, as הֲוֵא = is he mighty?

EXERCISE 13

commandment	מִצְוָה	small (m. sg.)	קָטָן, קָטֹן
„	(pl.) מִצְוֹת ^d	(f. sg.)	קְטֹנָה
		(pl.)	קְטָנוֹת, קְטָנוֹת
peace	שָׁלוֹם		
(it is) well (with) (לְ)	שָׁלוֹם	he dreamt	חָלַם
sun	שֶׁמֶשׁ	if	אִם

(1) בָּא שְׂמוּאֵל הָעִירָה לְשַׁפֵּט אֶת-הָעָם, וְכָל-אִישׁ אָשֶׁר הָיָה לוֹ
(2) דָּבַר-מִשְׁפָּט הִלֵּךְ אֶל-הַנָּבִיא אָמְרוּ אֲנָשֵׁי-הָעִיר הַרְשָׁעָה,

^a The uses of the Infinitive Construct are given on pp. 131 ff.

^b The Inf. Const. שָׁפֵט with prefixed ל becomes לְשַׁפֵּט; the פ now has Dagheš lene (p. 14. (a)). This happens only with prefixed ל, since the combination is regarded as a single word. With prefixed ב, however, it is בְּשַׁפֵּט.

^c הֲלֹא is often translated as 'surely'. הֲלֹא שָׁמַרְתָּ may, in certain contexts, mean 'surely thou hast kept', anticipating a positive answer.

^d This pl. is usually written defectively מִצְוֹת (mišwōt—the ו is a consonant) instead of מִצְוֹת as might be expected.

בָּא הָאִישׁ הַזֶּה אֶל-עִירָנוּ וְהִגִּה שְׁפוֹט יִשְׁפֹּט אֶתָּנוּ (3) אָמַר יַעֲקֹב
אֶל-יוֹסֵף בְּנוֹ הַקָּטָן, מִה־הַחַלּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתָּ הַמְּשׁוֹל
תִּמְשַׁל בָּנוּ (4) בָּאוּ מִלְּאָכִים מִצְרִי-כֹנַעַן לְכָרוֹת בְּרִית-שָׁלוֹם
עִם-יִשְׂרָאֵל (5) שָׁאֵל אֹתָהּ הַנְּבִיא, הַשָּׁלוֹם לָךְ, הַשָּׁלוֹם לְאִישֶׁךָ,
הַשָּׁלוֹם לְנָעַר (6) נָתַן אֱלֹהִים אֶת-הַשְּׁמֶשׁ בַּשָּׁמַיִם לְמִשְׁלַל בְּיוֹם
וְאֶת-הַכּוֹכָבִים לְמִשְׁלַל בַּלַּיְלָה (7) אָמַר יַעֲקֹב אֶל-רָחֵל אִשְׁתּוֹ,
הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנֹכִי אֲשֶׁר לֹא נָתַן לָךְ בֶּן (8) וְכוֹר תִּזְכֹּר אֶת-
יוֹם-הַשְּׁבִיט לְשֹׁמֵר אֹתוֹ (9) אָמְרוּ בְנֵי-יַעֲקֹב אֶל-אֲבִיהֶם, שְׂאוּל
שָׁאֵל אֶתָּנוּ הָאִישׁ הַמְּשַׁל בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם, הֲיֵשׁ לָכֶם אָב
(10) לָמָּה שְׁלַחְתֶּם לְשָׁאֵל בְּאֵלֵהִי-כֹנַעַן, הֲאִין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל
(11) יִדְוַעַי יִדְעָתִי כִּי קָדוֹשׁ הַמָּקוֹם הַזֶּה לִיהוָה (12) עָמַד כָּל-
הָעָם עַל-הַר-סִינַי מְגֹדוֹל וְעַד-קָטָן לְשֹׁמֵעַ אֶת-דְּבַר-אֱלֹהִים
(13) אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וְאֶת-מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ בְּאַמֶּת, לֹא
יִהְיֶה בָכֶם רָע (14) אָמַר שְׁמוּאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ, אִם קָטָן אֹתָהּ
בְּעֵינֶיךָ זָכַר כִּי רֹאשׁ-יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ (15) רָאוּ עֵינֵיכֶם אֶת-כָּל-
אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה בְּמִצְרַיִם וּבְמִדְבָּר הַגָּדוֹל הַזֶּה (16) אָמַר
יַעֲקֹב אֶל-לָבֵן, הֲלֹא לְרָחֵל בְּתָרָה הַקָּטָנָה עָבַדְתִּי עִמָּךְ
(17) הֲלֹא כָל-הָאֶרֶץ לְפָנֶיךָ וְשֵׁם נָהָר גָּדוֹל וַיָּמִים לִצְאָן אֲשֶׁר
עָמָךְ, וְלָמָּה לֹא יִהְיֶה שָׁלוֹם בֵּינִי וּבֵינֶיךָ

(1) The king went unto the prophet to enquire of ^a (ב) (שָׁאֵל)
the word of God. (2) The woman said to him, 'Did I ask a son
from the Lord? for He hath taken him from me.' (3) Ye shall
indeed remember all ^d that Pharaoh, the king of Egypt, hath done
unto you. (4) I have indeed heard that there is none ('not') like
thee in all the land, who knoweth the word of the Lord.
(5) Hast thou not a son who will rule over my people? (6) Jacob

^a 'To enquire of' means to consult the oracle.

^b Note the Furtive Pathah under the terminal guttural.

^c Pausal for עָמָךְ.

^d See p. 65, footnote b—'the whole of (that) which'.